

02.05.2022

**2021-2022 EĞİTİM
ÖĞRETİM YILI
ŞEHİT SUAT YALÇIN
ANAOKULU E DERGİSİ
2.DÖNEM**

İÇİNDEKİLER

Okulumuz Tarihçesi.....	2
Şehit Suat Yalçın Kimdir?.....	3
Okul Öncesi Önemi Hakkında "Elif Diri".....	4
İş Sağlığı ve Güvenliği.....	5
Şiddet ve Çocuklarımız.....	6
Korkular ve Fobiler.....	8
Okul Öncesi Çocuklara Beslenme Yaklaşımlarında Altın Kurallar.....	11
Çocuklar İçin Labirent Oyunları.....	12
Örüntü Çalışmaları	14
Kitap Önerilerimiz.....	16
Teşekkür.....	18

OKULUMUZ TARİHÇESİ

Okulumuz 2010-2011 Eğitim-Öğretim Yılında hizmete başlamıştı. Osmangazi mahallesinin Gazi ilköğretim Okulu'nun bahçesi içerisinde ayrılan mevkiye inşa edilmiştir. 2009-2010 yıllarında inşaatı devam etmiştir. Gazi İlköğretim Okulu'nun iki anasınıfını bünyesine katarak faaliyete geçmiştir. Proje ve çevre alanı olarak ilimizde tek örnek inşa edilmiştir.

İlk hizmet yılında 63 öğrencisi ve 4 öğretmeniyle eğitim veren okulumuzda 36-48 ay ve 48-66 ay sınıfları oluşturulmuştur. Daha sonraki öğrenci sayımız 2018-2019 yılı eğitim öğretim dönemi itibarıyla 120 öğrenciye ulaşmıştır. Kırıkkale ilinde güvenilir ve başarılı bir eğitim kurumu olarak kalitemizden, hizmet standartlarımızdan ödün vermeden çalışmaktayız.

27.07.2013 tarihinden itibaren Elif Diri okulumuza atanmıştır, hala müdür olarak görevini başarıyla sürdürmektedir.

İlimiz nüfusuna kayıtlı olan ve terör örgütü saldırısı sonucunda şehit düşen askerimizin adını yaşatmak üzere valilik makamı oluru ile 27.02.2018 tarihinde okulumuzun ismi Şehit Suat Yalçın Anaokulu olarak değiştirilmiştir.

Şehit Suat Yalçın Kimdir?

01.08.1981 tarihinde Kırıkkale’de doğdu.
İlkokul öğrenimini Kırıkkale Mehmet Ali Eren İlkokulu’nda, ortaöğrenimini Kırşehir Kaman Merkez Ortaokulu’nda tamamladı.

Lise öğrenimini Kırıkkale Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Elektronik bölümünden mezun olarak tamamladı.

Ankara Beytepe J. Uzman Okulu’nda 2 yıl okuduktan sonra 2002’de ilk görev yeri İzmir/Ödemiş Birgi Jandarma Karakolu’na atandı.

Daha sonra Siirt ili Baykan ilçesi Ziyaret beldesine atandı.

2008’de Ziyaret beldesi Tütünocak mevkiinde Şehit olmuştur. Evli ve 1 çocuğu vardır.

Şehidimize rahmet ve baş sağlığı diliyoruz..

UZM.J.ÇVŞ. SUAT YALÇIN
01.01.1981-05.09.2008 SİİRT

Çocuğun çevresini algılamasında en büyük faktör ailedir. Çocuk gözünü açtığında ilk olarak anne ve babasını görmektedir. Çocuklar bilinçli ya da bilinçsiz anne-babayı taklit eder. Çünkü aile çocuğun hayatı algılamasında önemli bir etkidir. Yaşamın ilk altı yılını kapsayan okul öncesi dönem, çocuğun bedensel, zihinsel, duygusal ve toplumsal

gelişiminin çok hızlı olduğu, karakter ve kişilik yapısının şekillenmeye başladığı dönemdir. Bu dönemde, çocuğun her yönüyle en iyi yetişmesine özen göstermede aileye büyük görevler düşmektedir. Ailenin yansıra çocuğun alacağı okul öncesi eğitim çok önemlidir.

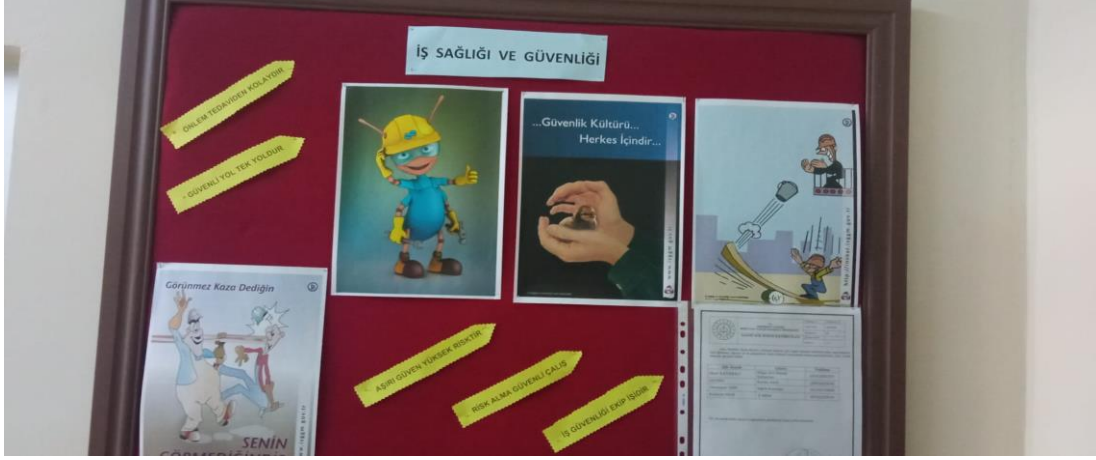
Dünyanın neresinde doğarsa doğsun, her çocuğun gelişimsel özellikleri dikkate alınarak ilgi ve yetenekleri doğrultusunda bilimsel ve planlı düzenleme ile yapılan okul öncesi eğitim hizmeti, tüm eğitim sisteminin en önemli basamağıdır'' (Yılmaz, 2003). Bütün ülkeler geleceklerini garantilemek ve gerekli insan gücünü yetiştirmek için eğitime önem vermekte ve fazla kaynak ayırmaktadır.

Çocuğun erken yaşlarda tüm gelişim alanlarında desteklenmesi onun gelecek yaşamında daha başarılı, kendine yeten, kendini ifade edebilen, olumlu kişilik özelliklerine sahip bir birey olarak yetişmesini sağlayacaktır. Bu nedenle öncelikle anne-babalar, çocukla doğrudan ilişkide olan yetişkinler ve öğretmenler bu konuda dikkatli olmalıdır.

Şehit Suat Yalçın Anaokulu Müdürü

Elif DİRİ

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

Okullarda İş Güvenliği Yönetmeliği

Eğitim veren kurumlar özellikle kalabalık alanları oluşturduğu için hem okul içi hem de okul dışı birçok risk faktörü ile karşı karşıya kalabilmektedir. Bakanlık tarafından yayınlanan yönetmeliğe göre 50 kişiden fazla öğretmen ve personelin görev alacağı okullarda iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi görev almak zorundadır. Okulun mimari yapısına bağlı olarak risk değerlendirmesinin yapılması da şarttır. Acil çıkış kapılarının ve acil çıkış levhalarının hazırlanması, kontrol listelerinin yapılması en önemli görev ve sorumluluklardandır. Yangın tedbirleri, okul elektrik tesisatı, ortak kullanım alanlarından olan tuvaletlerin kullanım koşulları gibi birçok durum tek tek ele alınmalı, uygunsuzluk halinde uygun hale getirilmelidir. İş güvenliği uzmanı ve okul içi yönetiminin sürekli iletişim halinde olarak olası durumlardan anında haberdar olunması da oldukça önemlidir.

Okullarda İSG'nin Önemi

Eğitim sektörünün iş sağlığı ve güvenliği açısından mevcut durumunu gösteren bir kayıt sistemi veya herhangi bir belge bulunmamaktadır. Oysaki bu alanda verileri derlemek, ihtiyaçları belirlemek ve yapılan tespitler doğrultusunda gerekli politikaları oluşturmak için istatistiksel göstergelere ihtiyaç bulunmaktadır.

Okullarda iş sağlığı ve güvenliği çalışmalarının yürütülmesi sırasında ihtiyaç duyulacak belgeleri sunarak, okullar bazında sağlık ve güvenlikle ilgili bir kayıt sisteminin alt yapısını oluşturmanın yolunu açarken aynı zamanda yönetim sisteminin gereklerinden birini yerine getirmeye imkân tanımaktadır.

Okullarımızda zaman zaman, sağlıksız ve güvensiz durumlardan kaynaklanan çeşitli olaylar ve kayıplar yaşanabilmektedir. Kayıpları önlemek için risk alanlarını bilmek çok önemlidir. Çalışma ve yaşam alanlarına ilişkin Risk Envanteri oluşturmak ve Risklerin Değerlendirilmesi yoluyla ortamdaki riskler ve tehlikeleri izlemek mümkündür. Çeşitli üretim faaliyetlerinin yürütüldüğü işletmelere yönelik söylenen "Risk ve tehlikeler bilinince, önlenebilir veya uygun önlemlerle en aza indirgenebilir." cümlesi çocuk ve gençlerimizin eğitim aldığı okullarımız için daha çok geçerlidir. Aksine büyüme ve ergenlik çağındaki öğrencilerin bulunduğu okul ortamları, sağlık ve güvenlikle ilgili tüm konularda daha çok özen gerektirmektedir.

ŞİDDET VE ÇOCUKLARIMIZ

Günümüzde çocukları, hatta yetişkinleri saldırgan davranışlara iten faktörler çok fazla. Her gün gazetelerde çıkan cinayet, intihar, hırsızlık, gasp, cinnet geçirme vb. haberler, çocuklarımızı esir alan televizyonun şiddeti görsel yayımlaması örnek verilebilir.

Araştırmalar şiddete ve saldırganlığa yönelik davranışların yaşamın erken dönemlerinde öğrenildiğini göstermektedir. Ancak, çocukların duygularını şiddet kullanmadan ifade edebilmeleri için ailelerinin büyük yardımı olabileceği de bir gerçek...

Çocuklarınız için yapabileceğiniz:

Anne-babalar çocuklarının güven ve sevgi dolu bir evde yaşamalarını sağlayarak şiddeti azaltmada önemli bir rol üstlenebilirler. Aşağıda bu konuyla ilgili bazı öneriler verilmektedir. Bunların hepsini harfiyen yerine getiremeyebilirsiniz. Ama elinizden geleni yaparsanız, çocuklarınızın içinde yaşayacakları dünyayı onlara daha az zarar verici hale getirebilirsiniz.

- ▶▶***Çocuklarınıza yönelik sevgi ve ilginiz sürekli ve tutarlı olsun:***
- ▶▶***Çocuklarınızı gözetim altında yönlendirin***
- ▶▶***Çocuklarınıza uygun davranışları öğretebilmek için kendiniz model olun***
- ▶▶***Çocuklarınıza vurmayın***
- ▶▶***Kurallarınız ve disiplin yöntemleriniz konusunda tutarlı olun***
- ▶▶***Çocuklarınızın ateşli silahlara ulaşamayacaklarından emin olun***
- ▶▶***Çocuklarınızın çevrenizde ya da evinizde şiddet görmelerini önlemeye çalışın***
- ▶▶***Çocuklarınızın medyadaki şiddete çok fazla maruz kalmalarını önlemeye çalışın***
- ▶▶***Çocuklarınıza şiddet kurbanı olmayacakları yolları öğretmeye çalışın.***
- ▶▶***Çocuklarınıza şiddete karşı olmalarını öğretin***

Bebekler ve okul öncesi çocuklarda gözlenen tehlike işaretleri

Bir gün içinde çok sık olarak ortaya çıkan, 15 dakikadan daha uzun süren ve ebeveynler, bakıcılar ya da diğer aile üyeleri tarafından sakinleştirilemeyen öfke nöbetleri

- ❖ Nedeni olmadan çok sık ortaya çıkan saldırganlık patlamaları
- ❖ Çocuğunuzun aşırı aktif, kontrolsüz ve korkusuz olması
- ❖ Yetişkinleri ve kuralları hiçe sayması
- ❖ Ebeveynlerine yönelik bağıllık davranışlarını göstermemesi, yabancı yerlerde onları aradığını, onların yakınında olmak istediğini gösteren davranışları sergilememesi
- ❖ Televizyonda sıklıkla şiddet içeren programlar araması, şiddet teması olan oyunlara girmesi, diğer çocuklara yönelik hain davranışlarda bulunması

Okula giden çocuklarla ilişkili tehlike işaretleri

- ❖ ❖Dikkat ve yoğunlaşma sorunlarının olması
- ❖ ❖Sınıf aktivitelerinde "oyun-bozan davranışlar" göstermesi
- ❖ ❖Okulda başarısız olması
- ❖ ❖Okulda diğer çocuklarla sık sık kavga etmesi
- ❖ ❖Hayal kırıklıkları, eleştiriler ve alaylara, yoğun öfke patlamaları, suçlamalar ya da intikam temalı davranışlarla tepki göstermesi
- ❖ ❖Televizyonda çok sayıda şiddet içerikli program seyretmesi, bu tür filmlere gitmesi ve bu tür bilgisayar oyunları oynaması
- ❖ ❖Çok az sayıda arkadaş sahibi olması, davranışları yüzünden arkadaşları tarafından dışlanması
- ❖ ❖Saldırgan, kural dinlemez olduğu bilinen çocuklarla arkadaşlık kurması
- ❖ ❖Diğerlerinin duygu ve düşüncelerine duyarsız olması
- ❖ ❖Ev hayvanlarına ya da sokaktaki hayvanlara yönelik hainlikler yapması
- ❖ ❖Kendini çok çabuk engellenmiş hissetmesi

Özet olarak diyebiliriz ki; çocuklarımızın şiddete eğilimini en aza indirmek için onlara şefkat ve sevgi dolu bir ortam sunmak, iyi bir model olmak, disiplin sağlamada tutarlı ve adil olmak, ceza yöntemlerimizde şiddet göstermemek, çevresinde görüp şahit olacağı ya da direkt yaşayacağı şiddet olaylarından mümkün olduğu kadar uzak tutmak oldukça yararlı olacaktır.

KORKULAR VE FOBİLER

Öncelikle "korku" faydalı mı, zararlı bir duygu mu, o konuda anlaşalım. Korkularımız bizleri tehlikelerden koruyan, faydalı, heyecansal davranışlarımızdır. Ancak, eğer korkularımız, akla uygun düşmeyen türde, yaşamı engelleyecek şiddette ve çok sayıdaysa, faydalı olmaktan çıkmış ve bize zarar vermeye başlamış demektir.

Korkuları ayıran bu ince çizgiyi şu kategorilerde netleştirebiliriz:

1. GERÇEK KORKULAR:

Belli, açık bazı madde ve olaylara bağlı olarak oluşur. İlk kez görülen, özellikleri bilinmeyen, asıl neden ve sonuçları düşünülmemen -şimşek çakması gibi- kısacası karşılaştığımız anda mantığa büründüremediğimiz olaylar karşısında duyduğumuz korkulardır. Örneğin bir bebek için her şey korkutucudur. Çünkü çevresinde gördüğü her şey alışılmadık ve yenidir. Çocuk, çevresini tanıdıkça, bedensel gücü ve zihinsel yetenekleri arttıkça korkularını bir bir yener. Çocuklarımızın bu türden korkularıyla karşılaştığımızda "korkacak bir şey yok!" demektense bilgilenmelerini sağlamak çok daha etkili olacaktır. **Bilgi, korku karanlığının meşalesidir.**

2. DÜŞSEL KORKULAR:

Herhangi bir belli ve gerçek nedeni olmayan korkulardır. Gerçek korkulardan daha şiddetlidir. Bu korkular, yani fobiler nedensiz gibi görülse de bizzat yaşanmış bir deneyimin ya da çevrede model aldığı bir kişinin taklidi sonucu bilinçaltına yerleşmiş, kişinin ruhsal dengesini ve hayatın normal akışını bozan ciddi bir sorundur. Normal sayılabilecek bir korkunun çeşitli nedenlerle abartılıp, kişinin bilinçaltında kalıplaşmasıyla oluşur. "Çeşitli nedenlerle..." İfadesini birkaç örnekle açıklayabilirim:

Örneğin, ilk zamanlarda çocuğun bilinçsiz bir heyecanı olan karanlıktan korkma, çevreden gelen zindana kapatma, geceleyin beliren öcülere(!) vb. telkinlerle fobiye dönüşebilir. Ya da asansörde saatlerce mahsur kalmış kişide, o olaydan sonra klostrofobi (kapalı mekân korkusu) görülebilir. Yeri gelmişken fobilere birkaç örnek verelim:

- Agorafobi: Açık alanlarda bulunmaktan aşırı korkma
- Akrofobi: Yüksek yerlerden aşırı korkma
- Algofobi: Ağrı ve acıdan aşırı korkma
- Zoofobi: Hayvanlardan aşırı korkma
- Sosyal fobi: Sosyal ortamda, kalabalıkta bulunmaktan aşırı korkma
- Panfobi: Her şeyden aşırı korkma
- Kronik ve Akut okul fobisi

Örneklerin içinde bizi en fazla ilgilendiren kronik ve akut okul fobisi üzerinde durmak istiyorum.

KRONİK VE AKUT OKUL FOBİSİ

Okula başlayan hemen her çocukta okul fobisi görülür. Akut okul fobisi olan bu çocuklar, ev yaşamında oldukça mutlu ve uyumludurlar. Arkadaşlık ilişkileri normaldir. Hatta ev ödevlerini sorun çıkarmadan yaparlar. Akut okul fobisi anasınıfından liseye kadar her yaşta görülebilir. Çoğunlukla çocuk büyüdükçe okul fobisi şiddeti azalır. Ancak bunun yerini kronik fobi alabilir. Zamanla oluşan ve geniş davranışsal problemlere yol açan kronik okul fobisinin temelinde gencin çocukluk yıllarında yaşadığı akut okul fobisinin etkileri vardır.

OKUL FOBİSİNİN NEDENLERİ

Görünüşte hiç nedeni yokmuş gibi duran okul fobisinin kaynağında pek çok neden olabilir. Çok sık görünen bir neden aile kaynaklıdır. O güne dek bir sorunla karşılaşmamış olan aile de şaşırır. Okulu seven, her gün sorunsuz okula giden çocuk, birden isteksizlik gösterir. Öğretmeninin veya arkadaşlarının herhangi bir davranışından şikayetçi olduğunu, karnının ağrıdığını vs. ileri sürer. Aile ısrar edince yakınmalara, ağlamaya başlar, direnir. Zorlanırsa hırçınlaşır. Aile de, "bugün de evde kalsın" mantığıyla hareket eder, anlayış gösterir. Evde olduğu sürece mutludur, karın ağrısı geçmiştir. Ertesi gün okul vakti gelince aynı durum şiddetlenerek tekrar eder. Aile de ne yapacağını şaşırır. Okul korkusu ve evden -aileden- ayrılma korkusu şaşılacak şekilde paralellik gösterir. Çocuk- anne, baba arasındaki sıkı ilişki, çocuğun ebeveyn tarafından sürekli ve abartılı olarak korunması, çocuğu onlara bağımlı hale getirir. Bu aşırı kollayıcı tutum, çocuğun okulda kendini savunmasız ve güvensiz hissetmesine neden olur. Okul fobisi ve evden ayrılma korkusu arasında paralellik gösteren ikinci durum da anneyi kaybetme korkusudur. Aileyi sarsan bir hastalık, ayrılık vb. durumlar buna neden olabilir. Örneğin çocuk okuldan geldiğinde anneyi evde bulamamışsa ve bu onu olumsuz etkilemişse, okula gitmeyip evde kalıp anneyi gözünün önünde tutmak istiyor olabilir. Anneyi kaybetme korkusu yeni kardeşin doğuşunun okul dönemine denk gelmesiyle de oluşabilir. Kendisi okuldayken bebeği daha fazla seveceğini, hatta onu okula yollamanızın asıl sebebinin de bu olduğunu, dışlandığını düşünebilir. Dolayısıyla okula gitmek istemez.

NE YAPABİLİRİZ?

Her şeyden önce çocuğun okuldan uzak kalmamasına özen gösterilmelidir. Evde kalış uzadıkça okula dönüş de o ölçüde zorlaşır. "Yatışsın, dinlensin, üstüne varmayalım" diyerek çocuğu evde utmak, bunalımı azaltmaz, arttırır. Soğukkanlı davranmalıyız. Zorlama ve şiddet, geri teper. Öğretmene durum anlatılmalı ve işbirliği yapılmalıdır. Sınıfa girmese bile okul sınırlarında bulunması bile evde kalmasından daha iyidir. Doğal olarak, sorunun nedeni saptanıp çözüme kavuşması en kesin çözümdür. Örneğin, sorunu kökü çocuğun okul dönüşünde anneyi evde bulamaması ise, anne özenli davranabilir ya da gecikeceğini çocuğa önceden bildirebilir. Çocuğa "Naz yapıyorsun, abartıyorsun" diyerek duygusunu inkâr ettirmeye çalışmak da sakıncalıdır. Sıkıntıları anlayışla karşılanmalı, evde kalışının sıkıntılarını geçici bir süre için azaltacağı ancak sonradan arttıracığı vurgulanmalıdır. Çocuğun okula götürülmesi çözümün yarısıdır. Birkaç günde çözülemeyen sorun ise gecikmeden bir ruh hekiminin yardımıyla giderilebilir.

YETİŞKİNLERİN KULLANDIĞI KORKUTMALAR

Her ne şekilde olursa olsun korkutmayla eğitim verilemez. Disiplin sağlanamaz. Yapılan birkaç büyük yanlış:

- " Beni üzersen, hastalanıp ölüürüm. Yalnız kalırsın!"
: Suçlama, acındırma, sindirme yöntemidir. Çocuğun suçluluk duymasını sağlar. Annenin başı ağrısa kendini sorumlu tutar.
- " Sus! Allah Baba taş eder, çarpılırsın!"
: Kendini kötü bilir. Tanrıya karşı korkuyla karışık öfke duyar.
- " Erkek olan korkmaz, ne diye korkuyorsun?"
: Kendinden utanmasına sebep olur, özgüveni sarsılır.
- " Dur, sen karşıya geçemezsin, ben geçireyim"
" Sokulma o çocuklara, döverler seni!"
" İn oradan, aman düşersin!"

: Çevrenin korkunç tehlikelerle dolu ve kendinin aciz olduğunu düşünür. Bırakın denesin.

- " Uslu dur, yoksa öcülere veririm"
: Size güveni sarsılır. Sevginizden şüphe duyar.

- " İğneci geliyor, doktoru çağırırım!"
: Gerçekten doktora gitmesi gerektiğinde pişman olursunuz.

Bütün bu korkutmalar yerine, onları cesaretlendirmek daha yararlı olmaz mı? Korkuya karşı en büyük ilaç **BİLGİ**dir. Beyinlerini boş hurafelerle doldurmaktansa, korkularını kabullenip onlara kabullenebilecekleri açıklamalar yapabiliriz. Deneyimler yaşatabiliriz. Sudan korkan çocuğu zorla denize sokmak yerine kıyıda kovalarla oynamasını sağlayarak korkusuna yaklaştırabiliriz. Hayvanlardan korkuyorsa, hayvanat bahçesine gezi yapılabilir. Yatağının altında öcü olduğunu iddia ediyorsa, "Saçmalama!" demek yerine "Çocukken benim de başıma gelmişti. Anneannemle beraber süpürgeyle süpürdük ve gitti. Deneyelim mi?" Diyebilirsiniz. Çivi çiviye sökmez aslında. Karanlıktan korkuyorsa, onu zorla bodruma sokmayın. Beraber girin. Mesela eski bir eşyayı beraber çıkarın. Köpekten korkan çocuğa köpeği zorla okşatırsanız korkuyu azdırırsınız. İşe yavru köpekle başlayabilirsiniz.

Korkuyu yavaştan ele alın. Çünkü korku çabuk gelir, yavaş gider.

OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA BESLENME YAKLAŞIMLARINDA

Okul Öncesi Çocuklara Beslenme Yaklaşımlarında Altın Kurallar

- * Çocuğunuzun ağırlık ve boy uzunluğunu düzenli aralıklarla kontrol edin.
- * Çocuğunuzun iyi gözlemleyin ve beslenme sorunlarını tespit edin.
- * Unutmayın ki, okul öncesi dönem taklit dönemidir. Çocuklarınız siz nasıl beslenirseniz ona göre hareket edeceklerdir. Ailenizin beslenmesine özen gösterin.

- * Çocuğaya yemek masasında yer vermek, onunla özel olarak ilgilendiğini belli eder ve bu davranış da çocuğuy yemek yeme konusunda teşvik eder.
- * Bu dönemin çocuklarının tükettiği besin miktarı kadar yeni besinlere alıştırılması ve farklı tatlar denetilmesi de önemlidir. Sevilen ve sevilmeyen gıdaların belirlendiği için doğru bir beslenme alışkanlığı kazandırmak gerekir.
- * Çocuklara yemek konusunda baskıcı veya aşırı serbest davranmayın. İletişimi sevginizi ekleyerek ama otoriteli bir şekilde sağlayın.

- * Karışık beslenmeden hoşlanmayan bu yaş grubu çocuklarına tatları ayrı ayrı öğretmeye özen gösterin.
- * Çocuğuy sürekli yemek yemeye itmeyin. Düzenli bir beslenme planı oluşturmak ve yemeği çekici bir sunumla süslemek çocuğuy daha ilgili hale getirecektir.
- * Çocuklar öğün öncesi su içmiş ise iştahları kapanmış olabilir. Bu nedenle yemeğini daha yavaş tüketecektir. Bu noktada sabırlı ve anlayışlı olmak gerekir.

ALTIN KURALLAR

➔ ÇOCUKLAR İÇİN LABİRENT OYUNLARI ➔

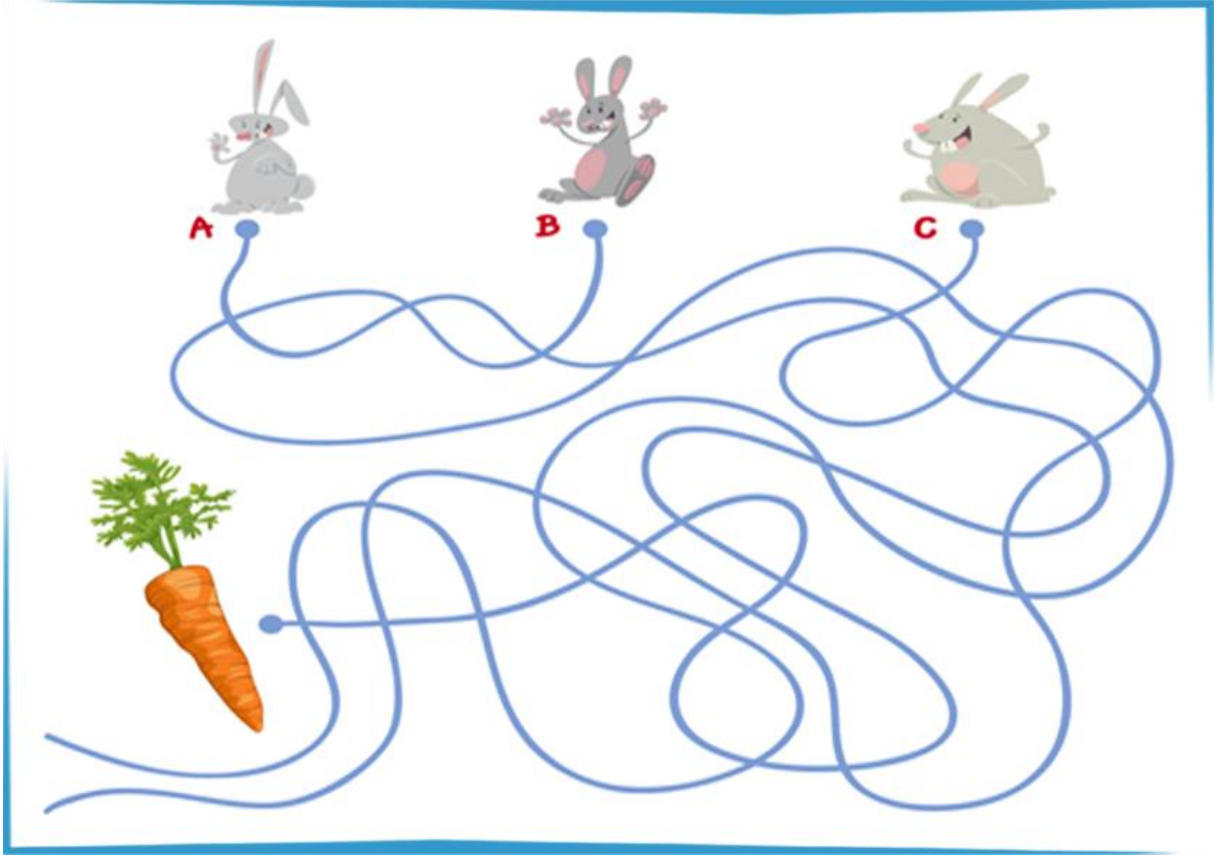
Labirent Oyunu Nedir?

Şuan önümüze koyulsa muhtemelen sonuca ulaşmak için oynamaya başlayacağımız zeka oyunlarından biridir. Biz yetişkinlerin de severek oynadığı labirent oyunu a noktasından b noktasına gitmeyi gerektiren bir oyundur. Tabi ki mesafeler arası yollar karmaşık ve bolca alternatif ile kafa karıştırıcıdır.

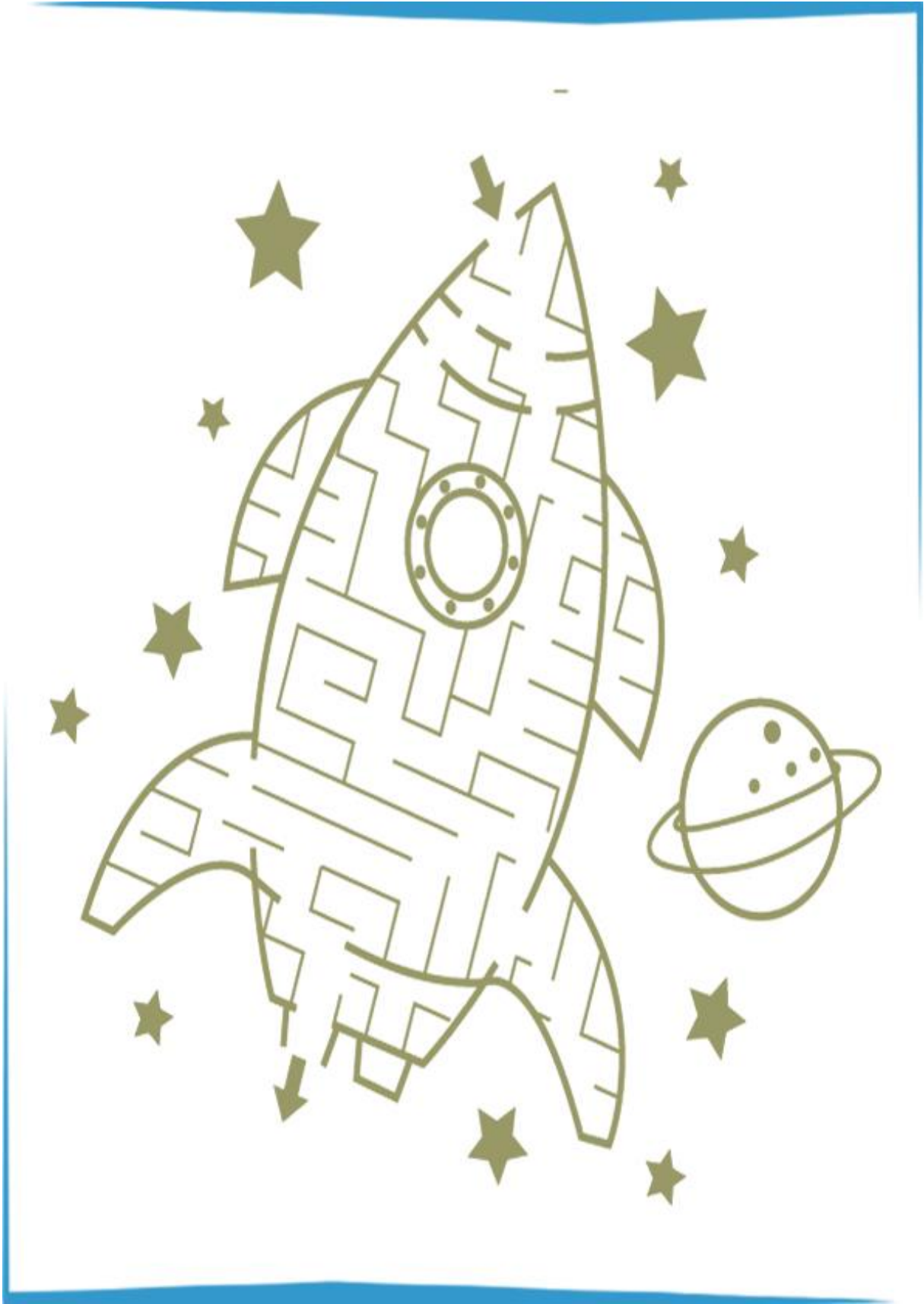
Labirent Oyununun Faydaları Nelerdir?

Labirent oyununu oynayan çocuğun aşağıdaki kabiliyetlerinde gelişmeler meydana gelir:

- Olasılıkları öngörme
- Görsel algı

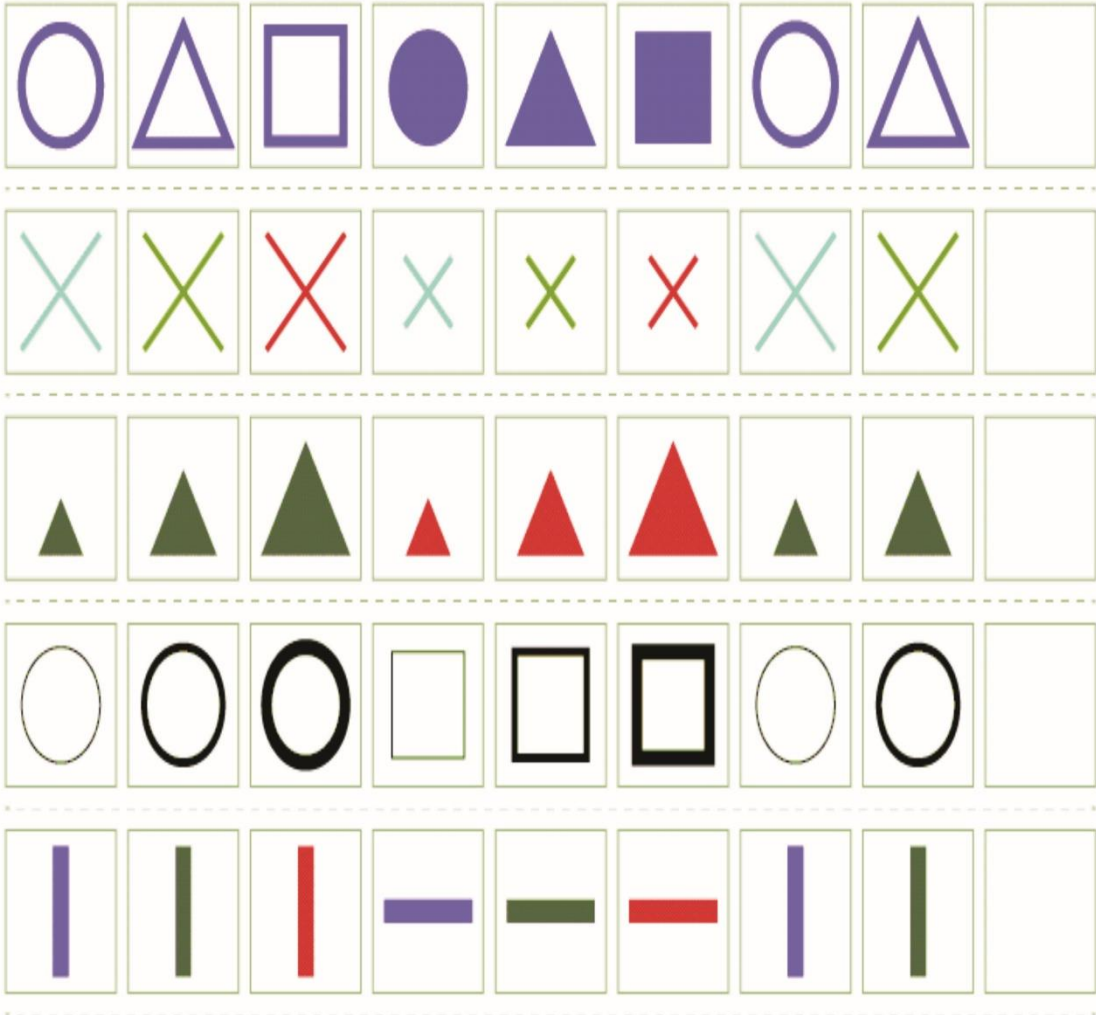
- Çözüm yöntemlerini değerlendirme

ÖRÜNTÜ ÇALIŞMALARI

Yönerge: Örüntüde eksik bırakılan yere gelmesi gereken şekli çizelim.

Yönerge: Örüntüde eksik bırakılan yere gelmesi gereken şekli çizelim.

KİTAP ÖNERİLERİMİZ

1-Bağırmayan Anneler

Anneniz Size Bağırıp Döver Miydi?

Benim küçüklüğümde çocukları dövmek, hakaret etmek, bağırarak 'normal' kabul edilen bir ebeveynlik davranıştıydı. Aileler çocuklarına bu davranışlarda

bulduklarında, şimdinin annelerinin yaşadığı pişmanlık, vicdan azabı ya da hatayı telafi etmek gibi duygular yaşamazlardı. Çünkü o dönem 'kızını dövmeyen dizini döver', 'dayak cennetten çıkmadır' dönemiydi. Öyle öğrenmişlerdi. Çocuk hata yaptığında ceza verilmeliydi, hatta ceza ne kadar büyük olursa o kadar iyiydi. Mesela çocuğu dövmek demek, 'bak bu davranışın çok yanlış, o kadar ki seni dövüyorum, canını yakıyorum ki bir daha yapmayasın' demektir.

İşin ironik kısmı, geçmişe dönüp baktığımızda annelerin ya da babaların bizleri dövdüğü, bağırıp çağırdığı, aşağılanmış hissettirdiği anları gözlerimiz dolarak hatırlıyor olmamıza rağmen, neden yaptıklarını –yani vermek istedikleri dersi- hatırlamıyor olmamız. Eminim sizler de belli şeyler hissediyorsunuzdur: Ebeveynin vermek istediği ders unutuldu gitti. Geriye sadece yenilen dayakların ve

işitilen azarların soğuk anıları kaldı.

İşte bu kitap tam da bunun için yazıldı. Evlatlarımız yıllar sonra geriye dönüp baktıklarında yanaklarına atılmış bir tokadın soğukluğundan çok, yüreklerine dokunan bir annenin sıcaklığını hissetsinler diye...

O zaman gelin hep birlikte; Niyet Ettik Niyet Eyledik Bağırmayan Anneliğe...

2-CEZASIZ EĞİTİM

Birçok yetişkin cezasız çocuk eğitimi olamayacağına inanır... Çocuğun neyin doğru, neyin yanlış olduğunu öğrenebilmesi için ceza ve mükâfatın iyi bir eğitim yöntemi olduğunu düşünür. “Ceza kötü bir şey olsaydı, çocukken cezalandırılan bizler de kötü insanlar olurduk” der. Ceza insanı kötü biri yapmaz belki... Ama hiperaktif yapar... Şımarık yapar... Yılışıklaştırır... Öfkeli hale getirir... Eşi ile bağ kuramaz, çocuğu ile oynayamaz biri yapar... Ceza bir eğitim aracı değil, bir aşağılama davranışıdır... Çocuk aşağılanarak değil, ancak değerlilik hissiyle kişiliğini

geliştirir... Pedagog Adem Güneş, Cezasız Eğitim’de çocukluktan yetişkinliğe kişilik gelişimini inceliyor. Baskı, zorlama ve cezanın çocuğun kişiliğine nasıl yansıdığını gözler önüne seriyor. Cezasız Eğitim, çocuk eğitimine bakış açınızı kökten değiştirecek bir eser...

DERGİ YAYIN VE YAPIMINDA EMEĞİ GEÇENLER

Elif DİRİ- Okul Müdürü

Senem DÜZGÜN- Okulöncesi Öğretmeni

Ayşe BOZDEMİR-Okulöncesi Öğretmeni

Hacer KAYABALI- Okulöncesi Öğretmeni

Nagihan FİDAN- Okulöncesi Öğretmeni

Tuğba DURUKAL-Okulöncesi Öğretmeni

Banu ÇAKIR-Okulöncesi Öğretmeni

„Teşekkürler..“